

ה"ט 6906/04/17 - ענבל פאינרו נגד בלום

בית משפט השלום בקריות

ה"ט 6906-04-17 פאינרו נ' בלום
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני
לפני כבוד השופטת אלוזא זעוררה-עבדאלחלים
המבקשת ענבל פאינרו

נגד
המשיב
עדי בלום

החלטה

1. לפניי בקשה למתן צו למניעת הטרדה מאיימת לפי חוק מניעת הטרדה מאיימת, תשס"ב-2001 (להלן: "החוק").

2. המבקשת טענה כי המשיב משמיץ אותה, מכפישה, מאיים עליה ופוגע בפרנסתה ובשמה הטוב, ונוהג להטרדה מאז שנת 2015 - אז הכירו לראשונה במסגרת פעילות למען הצלת כלבים שהיו מעורבים בקרבות כלבים, והקמת חווה לשם החזקתם. בשל אי הסכמות בינה לבין המשיב, פתח האחרון במסע השמצה אובססיבי נגדה, במהלכו פתח דף פייסבוק ששמו: "פרויקט יהב האמת", ואליו העלה פוסטים רבים בהם כינה את המבקשת ב- "נוכלת", "גנבת", "מתחזה" ועוד. המבקשת ציינה כי נוהלו בעבר בינה לבין המשיב מספר הליכים משפטיים אשר גרמו למשיב להפסיק, באופן זמני, מהכפשת המבקשת. בין היתר, טענה המבקשת כי הגישה נגד המשיב בקשות למתן צו למניעת הטרדה מאיימת בתיקים שמספרם: ה"ט 24566-09-15, וה"ט 22849-01-16, ותביע בשל הוצאת דיבה, והאחרון הגיש נגדה תביעה שכנגד. המבקשת ציינה כי הבקשות נדחו. בעקבות הטרדות חוזרות ונשנות, המבקשת הגישה תביעה נגד המשיב בגין לשון הרע, שעודנה תלויה ועומדת ואת הבקשה שלפניי. המבקשת טענה כי המשיב משתמש בשם פיקטיבי ונכנס לעמוד הפייסבוק של העסק החדש שהקימה, וגם שם הוציא את דיבתה לרעה, פגע בפרנסתה ובשמה הטוב. המבקשת טענה כי היא מפוחדת, מרגישה מאוימת מצד המשיב ולא מצליחה להתמודד עם הפרסומים המכפישים אותם מעלה המשיב לפייסבוק. בין השאר, ציינה המבקשת כי למיטב ידיעתה, הורשע המשיב בעבר במסגרת ת"פ 714/09 בגין עבירות של תקיפה ואיומים.

3. ביום 4.4.17 ניתן צו למניעת הטרדה מאיימת נגד המשיב במעמד המבקשת ונקבע מועד לשמיעת טיעוני הצדדים.

4. בדיון אשר התקיים בפניי ביום 4.5.17 שמעתי את עדויות הצדדים. המבקשת חזרה על טיעוניה כפי

שאלה הובאו במסגרת הבקשה והוסיפה כי המשיב מפרסם בפייסבוק הכפשות נגדה על בסיס יומי ולפעמים גם שעותי וטענה לחשש לחיה. לגרסתה, המשיב טוען כי המבקשת חייבת לו סכום של 100,000 ₪, אשר השקיע, לטענתו, בעמותה שניהלה בשם "פרויקט יהב" (להלן: "**העמותה**"). המבקשת אישרה בעדותה כי בעבר פרסמה את תמונתו של המשיב ורשמה "עדי המלאך, מלאך המוות..". אך לגרסתה למדה מטעויות העבר והפסיקה להגיב לפניות המשיב.

5. המשיב טען כי המבקשת נטלה לכיסה כסף שהוא נתן לה כתרומה לעמותה שניהלה ואשר נועד לצורך בניית חווה לכלבים. המשיב אישר בעדותו כי הוא עומד מאחורי כל הפרסומים שפרסם בפייסבוק נגד המבקשת, אולם הכחיש כי איים עליה אי פעם. המשיב טען כי המבקשת חייבת לו סכום כסף, והעיד כי ימשיך במעשיו כי זכות הציבור לדעת ולגלות את האמת אודותיה (ראו עמ' 10 לפרוטוקול הדיון הנ"ל, שורות 15-23).

6. בסיכום טיעוניה המבקשת ביקשה להדגיש כי המשיב מעיד על עצמו כאדם אובססיבי אשר שם לו למטרה להכפיש את שמה של המבקשת ולמרר את חיה, בין השאר באמצעות רשת הפייסבוק. המבקשת טענה כי למרות טענותיו הנחרצות של המשיב להונאה מצד המבקשת, הוא בחר שלא להגיש תלונה או תביעה כספית נגדה. גם לו היו למשיב הוכחות לטיעונו נגד המבקשת, אין הדבר מקנה לו את הזכות להכפישה בפומבי, ולהתחבא מאחורי הטיעון שזכות הציבור לדעת. המבקשת התייחסה להחלטות אשר ניתנו בהליכים קודמים בין הצדדים - ובכלל זה להליכים למניעת הטרדה מאיימת - וציינה כי בעבר ענתה לפרסומים של המשיב נגדה ובעקבות כך נדחו שתי בקשות שהגישה למתן צו למניעת הטרדה נגדו. המבקשת טענה כי המשיב איננו אדם נורמטיבי וביקשה כי ייתן צו למניעת הטרדה מאיימת נגדו לתקופה המקסימאלית ככל האפשר, תוך חיובו בהוצאות.

7. המשיב טען בסיכומיו כי מדובר בבקשה שהוגשה בחוסר תום לב וחוסר ניקיון כפיים אגב הסתרת עובדות מבית המשפט. לטענתו, השימוש בהליך לפי חוק למניעת הטרדה מאיימת יצא מכלל פרופורציה ככל שהדבר נוגע למבקשת כאשר בשלושה תיקים קודמים שהתנהלו בין המבקשת למשיב - נדחו בקשות המבקשת למתן צו דומה. המשיב טען כי באחת ההחלטות קבע בית המשפט כי עדותו של המשיב מהימנה וכי מעולם לא הטריד את המבקשת כאשר בפועל אין כל הטרדה אלא סכסוך מתמשך בין הצדדים. לטענתו, המבקשת לא הביאה נתונים בנוגע לפגיעה בעסקה או הכנסתה. המשיב הוסיף כי חופש הביטוי הינו זכות חוקתית שאין לפגוע בה אלא בנסיבות קיצוניות. המשיב טען כי הנו עומד מאחורי כל מילה שנרשמה תחת ידו וביקש כי בית המשפט יקבע כי מדובר בבקשה קנטרנית ויורה על חיוב המבקשת בהוצאות המשיב.

דיון והכרעה

8. הטרדה מאיימת מוגדרת בחוק כדלקמן:

"הטרדה מאיימת היא הטרדתו של אדם בידי אחר בכל דרך שהיא או נקיטת איומים כלפיו, בנסיבות הנותנות בסיס סביר להניח כי המטריד או המאיים עלול לשוב ולפגוע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו של האדם או כי הוא עלול לפגוע בגופו".

9. בין הצדדים סכסוך ארוך שנים על רקע הכירות קודמת אשר החלה באינטרס משותף לסייע לכלבים ולהעניק להם בית חם. בעקבות הסכסוך, חטאו שני הצדדים בפרסומים שונים פוגעניים אחד כלפי משנהו.

10. אתיחס בקצרה להליכים אשר התנהלו בעבר בין הצדדים - במסגרת ה"ט 24566-09-15 נדרש בית המשפט להכריע בבקשת המבקשת להסיר פרסומים שפרסם המשיב בפייסבוק ובקשתה נדחתה בשל אי התאמת ההליך שבפני בית המשפט לסעד המבוקש. במסגרת ה"ט 22849-01-16, שהוגש על ידי המבקשת, קבע בית המשפט (כב' השופטת עירית ויינברג) כי הטרדות המשיב כלפי המבקשת הנם בבחינת השמצות שהוא העלה ברשתות החברתיות ואין מהוות הטרדה על פי הגדרתה בחוק. בית המשפט הפנה את הצדדים להגשת בקשות מתאימות למתן סעדים זמניים בעילת לשון הרע תוך שהמליץ לצדדים להימנע מהשמצות הדדיות ברשתות החברתיות ולמנוע הליכים נוספים ביניהם.

11. המבקשת הגישה בקשה נוספת במסגרת ה"ט 22849-01-16 (אשר הובאה לדיון לפני כב' השופט עלי) ובמסגרתה התחייבו הצדדים להימנע מפרסומים בכל רשת חברתית אחד על משנהו תוך שהסכימו לדחיית הבקשה. הסכמתם קיבלה את אישור בית המשפט אשר רשם בפניו את התחייבות הצדדים. ביום 18.5.16 הגישה המבקשת בקשה לביזיון בית המשפט בטענה כי המשיב הפר את צו בית המשפט בכך שפרסם בתגובה לסרטון שפרסמה באתר עולמי כי היא נוכלת מישראל. הבקשה נדחתה מן הנימוק כי לא ניתן צו הדדי לצדדים ובהתאם לא הופרה החלטה של בית המשפט. בית המשפט ציין כי המבקשת לא טמנה את ידה בצלחת ואף היא פרסמה פרסומים שונים כלפי המשיב.

12. בחלוף כשנה הוגש ההליך שלפניי, ובמהלך הדיון בפניי הצהירה התובעת כי הגישה תביעה נגד המשיב על פי דיני לשון הרע.

13. אבהיר כבר עתה כי אין להתעלם מהתנהלות המבקשת אשר בחרה להשיב לפרסומי המשיב בעבר ותרמה את חלקה לסכסוך בין השניים. המבקשת אישרה בפניי כי פרסמה בתאריך 3.9.15 פוסט עם תמונת המשיב ולצידה כתבה "עדי המלאך. מלאך המוות. מלווה בשוק האפור וגנב נכסים. נפלנו בפח". המבקשת טענה כי הגיבה לפרסומי המשיב כי ניסתה להגן על עצמה, אך למדה כי דרכיה מוטעות וחדלה ממעשיה בעקבות יעוץ משפטי שקיבלה והיום אינה משיבה לפרסומי המשיב (ראו עמ' 1 לפרוטוקול הדיון מיום 4.4.17 שורה 27-29).

14. המשיב, לעומתה, אישר כי המשיך לפרסם פוסטים באינטרנט הנוגעים למבקשת. עיון בפרסומים אליהם הפנתה המבקשת (כפי שצורפו לבקשה והוגשו בדיון וסומנו מ/3) מלמד כי במועדים שונים המשיב פרסם פוסטים בפייסבוק ובהם טען כי המבקשת לוקחת לכיסה הפרטי כספי תרומות שהיו מיועדים לעמותה

שהקימה. המבקשת כונתה "נוכלת" ו- "רמאית". בפוסט שפרסם המשיב כתב "ימיה של כל נוכלת כולל ענבל פאיינרו קצובים בזמן בסוף". המשיב אישר בעדותו בפניי כי הוא עומד מאחורי כל הפרסומים אשר פרסם בעניינה של המבקשת, וטען כי הציבור זכאי לדעת על מעשיה. המשיב אף טען כי הוא ימשיך במעשיו.

15. הפרסום הנ"ל שעשה המשיב בעניינה של המבקשת ברשתות החברתיות, מהותו ואופיו, ותדירותו, פוגע בשלוות חייה של המבקשת, ומעלה חשש לפגיעה נוספת בה לאור התגובות להן זוכים דברי המשיב, על ידי מגיבים שונים בפייסבוק. השימוש של המשיב במלים "ימיה של כל נוכלת כולל ענבל פאיינרו קצובים בזמן בסוף" הנם בבחינת איום. משכך אני קובעת כי תדירות הפרסומים, אופיים ותוכנם, מהווים הטרדה מאיימת על פי הגדרתה בחוק.

16. מבלי להביע דעה על התנהלותה העסקית או החברתית של המבקשת אציין כי ככל שסבר המשיב כי המבקשת פעלה בניגוד להוראות החוק - לטענתו רימתה, הונתה או לקחה לידיה כספים המגיעים לעמותה שניהלה שלא כדין- זכותו, כתורם ו/או כאזרח מן השורה, לפעול בערוצים העומדים בפניו על פי דין להבאתה למתן דין וחשבון.

17. לאור האמור, **ניתן בזה צו האוסר על המשיב; להטריד את המבקשת בכל דרך ובכל מקום, ובכלל זה להימנע מפרסומים פוגעניים הנוגעים אליה בכל דרך - ובכלל זה ברשתות החברתיות. הצו אוסר על המשיב לאיים על המבקשת בכל דרך, בין ישירות ובין באמצעות אנשים אחרים; לבלוש אחר המבקשת, לארוב לה, להתחקות אחר תנועותיה ומעשיה, או לפגוע בפרטיותה בכל דרך אחרת; ליצור עם המבקשת כל קשר, בעל פה, בכתב, או בכל אמצעי אחר - - ובכלל זה הרשתות החברתיות.**

18. האיסורים המפורטים בסעיף לעיל יחולו על המשיב, בין כלפי המבקשת ובין כלפי אדם אחר הקרוב אליה, בין במפורש ובין במשתמע, בין במישרין ובין בעקיפין.

19. בשל התנהלות הצדדים המתוארת בהרחבה לעיל, ועל מנת שלא לאפשר להליך זה להוסיף להתדרדרות בהתנהלות בין הצדדים ולפרסומים או הטרדות נוספות בין הצדדים, ובנסיבות שהובאו לפניי, אני מורה למבקשת אף היא **להימנע מלפנות למשיב בכל דרך ובכל מקום, ובכלל זה להימנע מפרסומים הנוגעים אליו בכל דרך - ובכלל זה ברשתות החברתיות. אני אוסרת על המבקשת ליצור קשר עם המשיב בכל דרך, בין ישירות ובין באמצעות אנשים אחרים; לבלוש אחר המשיב או להתחקות אחר תנועותיו ומעשיו, או לפגוע בפרטיותו בכל דרך אחרת- ובכלל זה ברשתות החברתיות .**

20. **הצווים בסעיפים 17-19 יעמדו בתוקף לתקופה של 6 חודשים מהיום.**

21. אין צו להוצאות.

המזכירות תמציא העתק החלטה זו לצדדים וב"כ ותסגור את התיק.

ניתנה היום, י"ז תמוז תשע"ז, 11 יולי 2017, בהעדר הצדדים.